

Verbrand worden door “Vreemd Vuur”

MacArthur: geen kritiek op “getrouwe” pentecostals en charismaten

Matt Costella, https://www.feasite.org/getting_burned_by_strange_fire, 22-10-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en plaatjes door M.V.

John MacArthur hield recent een driedaagse “Strange Fire” conferentie op het hoofdkwartier van zijn bediening, Grace Community Church in Southern California. De conferentie belichtte sommige van de vele dwalingen van de pinkster- en charismatische beweging, en het negatieve effect hiervan binnen de belijdende kerk. MacArthur’s conferentie ging vooraf aan de lancering van zijn nieuwe boek *Strange Fire: The Danger of Offending the Holy Spirit With Counterfeit Worship*, dat deze zelfde onderwerpen behandelt. De nationaal en internationaal vermaarde leider is onder vuur komen te staan door vele charismatische leiders die hem beschuldigden van onwetendheid, verdeeldheid brengend, en erger nog, dit alles omdat hij hun leerstellige zienswijzen niet deelt en waarschuwt tegen de zichtbare effecten van deze beweging. Alhoewel wij appreciëren dat John MacArthur sommige van deze problemen met de charismatische beweging ter sprake brengt, zijn er twee ernstige bezorgdheden aan het licht gekomen die aangepakt moeten worden.

Ten eerste, MacArthur maakte geheel duidelijk, in een video op zijn Strange Fire website eerder dan de conferentie, dat hij niet de bedoeling had om “getrouwe” charismaten en pentecostals te bekritisieren, doch enkel hen wier theologie had geleid tot “aberraties” (afwijkingen) die geresulteerd hebben in extreme doctrines en leringen, zoals deze die omarmd en gepropageerd worden door hedendaagse gebedsgenezers (zgn. “faith healers”) en welvaartspredikers. MacArthur bracht een korte videoboodschap die gericht was tot “getrouwe” charismaten en pentecostals om hen te verzekeren dat hij hen niet aanviel, maar veeleer “de aberraties, de ketterijen, het verschrikkelijke soort van manipulaties en het bedrog” van de extremisten. In feite deed hij beroep op “getrouwe” pentecostals en charismaten om zich te verenigen om samen met hem deze extreme elementen te ontmaskeren. Hij moedigde charismaten en pentecostals aan “zich uit te spreken zodat wij een gezamenlijke verbintenis hebben om deze karikaturen te ontmaskeren voor wat ze zijn”. Hij voegde er aan toe: “Wij willen dat u samen met ons partners bent in deze inspanning”.

Alhoewel MacArthur sommigen in de beweging die geen “faith healing” of welvaartsevangelie beoefenen, niet wil beledigen, is leerstellige aberratie juist het kenmerk van de beweging, en in waarheid is ze kettters. De pinkster- en de charismatische beweging zijn gebaseerd op een onbijbels begrip van de Heilige Geest en van de genoegzaamheid van het Woord van God. Alhoewel sommigen hun leerstellingen tot het extreme hebben opgevoerd (faith healing, welvaartsprediking, enz.) is precies het fundament van de hele beweging fundamenteel bedorven. Valse leringen, emotionaliteit,

en persoonlijke ervaringen tonen aan dat zij het Woord der Waarheid niet recht snijden (2 Timotheus 2:15). Het onderwerp centreert zich niet enkel op de extremisten van de beweging en de aberraties binnen de beweging; het onderwerp centreert zich op het theologische en leerstellige fundament van de beweging.

Onze tweede bezorgdheid heeft te maken met MacArthur's weigering om bijbelse afscheiding te beoefenen van ook deze "getrouwe" charismaten en pentecostals die precies hetzelfde aberrante theologische en leerstellige fundament omarmen waarop de "extremisten" hun kerken en imperiums gebouwd hebben. MacArthur heeft in feite de acceptatie bevorderd van de non-cessationisten (zij die zeggen dat de teken- en wondergaven niet ophielden maar nog steeds werkzaam zijn vandaag) door zich te verenigen en te associëren met hen die deze visie propageren. Hij heeft continu geparticipeerd op conferenties en zich verenigd door te gaan spreken met hen die de pinkster- en charismatische beweging ofwel omarmen ofwel daar sympathie voor hebben (John Piper's *Desiring God* conferenties, T4G conferenties, enz.). Zijn gebrek aan bijbelse afscheiding, gecombineerd met zijn invloed binnen de evangelicale gemeenschap, heeft een generatie van volgelingen voortgebracht die geloven dat het acceptabel is je te verenigen in bedieningsinspanningen met hen die de charismatische kenmerken en leringen omarmen of gedogen, alhoewel zulke volgelingen deze kenmerken en leringen misschien zelf niet accepteren.

Bijbelse afscheiding van hen die valse leer omarmen of door de vingers zien is zeker niet populair vandaag, maar het is een duidelijk en consistent gebod in Gods Woord. (Zie uitvoerig <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>). Sommigen willen argumenteren dat de leerstellige en theologische verschillen van de pentecostals en charismaten "mineure" dingen zijn die geen bijbelse afscheiding rechtvaardigen. Maar niets kan verder van de waarheid zijn, want de verschillen centreren zich rond de leer van de Heilige Geest, de genoegzaamheid van Gods Woord en zelfs de redding in sommige gevallen. De apostel Paulus vermaande de Romeinse christenen "hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen" en zich van hen af te keren (Romeinen 16:17). MacArthur had onder evangelicals een grote invloed kunnen uitoefenen en hen die een bijbelse positie innemen en dwaling mijden kunnen ondersteunen en aanmoedigen, maar hij heeft een ander pad gekozen. En dit pad heeft meer kwaad dan goed gebracht voor de missie van de kerk vandaag.

Het is interessant te noteren dat velen van de charismaten en pentecostals die MacArthur bekritisieren de wereldomvattende "aantallen" en de "groei" van de beweging citeren als bewijs van Gods zegen en acceptatie van hun leringen. Bijvoorbeeld, dr. Michael Brown zei: "Pastor MacArthur schrijft de extreme dwalingen van een kleine minderheid toe aan honderdduizenden godvruchtige leiders wereldwijd ... MacArthur beschuldigt honderden miljoenen gelovigen van godslastering jegens de Geest" (*Charisma*, 15-10-2013). Samuel Rodriguez, een pinksterbedienaar en president van de National Hispanic Christian Leadership Conference, vervloekte MacArthur in een interview met de *Christian Post* en zei: "MacArthur's conclusies met betrekking tot de grootste en het snelst groeiende wereldomvattende Christendom - de pentecostal/charismatische beweging - zijn een toonbeeld van een man die onwetend is over de ongebreidelde verbintenis aan bijbelse orthodoxie in die gemeenschap ... MacArthur zou zich moeten focussen op het feit dat terwijl velen in de kerk het christelijke geloof verlaten, de pentecostal/charismatische gemeenschap doorgaat met aan de kerk een legitiem groeimechanisme aan te reiken" (*Christian Post*, 18-10-2013). Zelfs Mark Driscoll, die naar verluidt een deel van de Strange Fire conferentie bijwoonde, zei: "Wanneer je spreekt over de pentecostal en charismatische beweging, ik ken de statistieken niet, maar dan spreek je van de meerderheid van het Christendom, wereldomvattend" (*Christian Post*, 19-10-2013). Vele anderen die de pinkster- en charismatische beweging verdedigen zeggen dat zo'n beweging wel uit God is wegens de groei van de beweging en het toenemend aantal aanhangers wereldwijd. Maar dit soort van pragmatische benadering kan ook geclaimd worden door aanhangers van het Rooms-katholicisme, de Islam en bepaalde niet-christelijke religies die een wereldwijde impact hebben of hadden. Deze religies en denominaties zijn groot maar compleet onbijbels. Aantallen en groei van een religie of denominatie of beweging wettigen hen geenszins, in gelijk welke bijbelse zin.

Alhoewel wij zeker het feit appreciëren dat John MacArthur zich uitspreekt tegen bepaalde aspecten van de pinkster- en charismatische beweging, moedigen wij hem aan - en alle ware gelovigen - om de *wortel* van het probleem te begrijpen en niet enkel af te scheiden van hen die dwalen maar hen

aan te moedigen die “het woord van de waarheid recht snijden” (2 Timotheüs 2:16) en doorgaan met stevig op de waarheid te staan. Laat u niet intimideren tot stilzwijgen of acceptatie van een leer of beweging omdat die door miljoenen mensen wordt aangehangen. Behandel belangrijke bijbelse doctrines, zoals deze van de Heilige Geest of de genoegzaamheid van de Schrift, niet als “mineure” onderwerpen die geen bijbelse afscheiding verdienen. God heeft Zijn Woord verklaard in de totaliteit van de Schrift. Onze verantwoordelijkheid is deze integraal te geloven, te gehoorzamen en daaraan getrouw te blijven, ongeacht wat anderen doen.

Gerelateerd:

Link: https://www.feasite.org/what_the_charismatics_are_learning_from_our_unregenerate_culture

Zie over John MacArthur ook:

- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_een-natuur.pdf
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-waarschuwing.pdf>
- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_Zoenschap-Christus.pdf
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-cultureel-liberalisme.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-DallasWillard.pdf>
- <http://www.youtube.com/watch?v=yteZw7VMaRU> (teken van het beest en toch gered!)

Lees over afscheiding:

- <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm